

J. ALMÀ. P.

40 cents.

CATALUNYA GRÀFICA

Forn de Sant Jaume

Pastisseria : Confiteria

Bomboneria : Uins :

Licors i Xampanyes

Llibreteria, 4

Passeig de Gràcia, 7

Telèfons { 2441 B
4582

Udva de U. Suarro

Fàbrica de paper de tina

••• Fundada en el segle XVII

Proveïdora del paper segellat de les Repúbliques de Xile i Argentina. ••
Papers de fil de totes classes. ••
Paper català. •• Paper d'Ofici.
Cartrolines. •• Cartrolines fil per a naips. •• Paper per a edicions, etc.

Magatzem i despatx:

Granvia Laietana, II

Barcelona

Catalunya Gràfica

AVISOS

A fi i efecte de que tots els catalans i aimants de Catalunya puguem cooperar a la nostra obra de nacionalisme i cultura general, acceptarem

Per a Barcelona les següents subscripcions:

Mensuals	1'75 ptes.
Trimestrals	5' — »
Semestrals	9'50 »
Anys	18' — »

Per a fora de Barcelona únicament admetrem subscripcions

semestrals i anys

Per a l'estranger

Semestrals	18' — ptes.
Anys	30' — »

Sempre amb dret als números extraordinaris i a les **GUIES** dels bells indrets de Catalunya que aviat començarem a publicar en forma manual

EL NÚMERO 7

serà dedicat al immortal poeta

Mossèn Jacinto Verdaguer

GLÒRIA DE CATALUNYA

i a l'obra cultural de l'eminent músic català el

Mestre Nicolau

Costarà UNA pta.

Preparem una nova tirada del n.º 1, que farem al tenir la nota total dels que necessiten els nostres corresponals.

També és convenient que ens enviïn desseguida per Gir Postal la liquidació corresponent al mes de Gener i l'import de les subscripcions.

Llibreria Subirana

PORTAFERRISSA, 14
A PARTAT, 203
TELÈFON 1579 A

LLIBRES

Religiosos, Científics, Literaris i d'Art de totes classes i procedències - Secció de bibliografia a disposició dels clients de la casa. Gran assortit en objectes d'Art Religiosos - Per a regals: plomes font de les millors marques

B A R C E L O N A

NOVETATS EN PANYERIA

FÀBRIQUES A SABADELL I SANT GERVASI

CASA FUNDADA EN 1835

SUCCESSORS DE

Modesto Amar

Gèneres especials per a trajos d'Esports
Fabricació de bandes impermeabilitzades
marca «SANT JORDI», propies per a turistes :: Llanetes per a banderes :: Articles propis per a trajos de Chauffeurs

PLATERIA, 65

TELÈFON 2484 A

BARCELONA

APRESTOS

DE

AGUSTÍ ESCOLÀ

Carrers: Llacuna i Ali-Bey

(a can Janas)

BARCELONA (S. M.)

BANC DE CATALUNYA

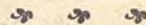
BARCELONA

CENTRAL: RAMBLA D'ESTUDIS, 4

AGÈNCIES: N.º 1 CREU COBERTA, 8
» 2 SANT ANDREU, 146
» 3 SALMERON, 111

Valors : Cupons : Banca : Canvi : Girs

TELÈFONS 2248 A i 3453 A

APARTAT DE CORREUS 568

TELEGRAMES i TELEFONEMES: CATALONIABANK

**Magatzem de papers
de totes classes**

de

Esteve Gispert

Duc de la Victòria, 6 Telèfon A 408

BARCELONA

Nonell Germans

CANVI · VALORS · CUPONS

Rambla del Centre, 16

Pastilles Germanes

CUREN TOS I REFREDATS

VAIXELLES PORCELLANA

J. LLORENS

30, Rambla de les Flors, 30

JOIES

VILANOVA

UNIÓ, 6

Fills de F. Mas Sardá

20, Rambla del Centre, 20

VALORS · CANVI · CUPONS

CAMISERIA SANS

BOQUERIA, 32

Gran baratura de preus

CRISTALLERIES

J. LLORENS

30, Rambla de les Flors, 30

Articles i objectes per a Confiteries

Marca

SOL

JOSEP BERNABÉ

CASA FUNDADA L'ANY 1835

Comte de l'Assalt, 41 - Telèfon 1941 A

BARCELONA

FÀBRICA D'AMETLLES, GRAJEAS, CONFITS,
CAMELS DELS ALPS I DE FANTA-
SIA, BOMBONS DE XACOLATA
I DELS TAN ANOMENATS

CAMELS i
BOMBONS

Marca SOL

Es venen en les principals confiteries i colmadors de tot Espanya

Industrial Bolsera, S. A.

Confecció de Bosses i de tota classe
d'Envoltoris de paper. - Fabricació
de Paperets, Serpentes, Boles de
Neu i altres articles per a Festes de
Carnaval. - Papers de totes classes.
Bosses berenar per als excursionistes.

Sant Pau, 83

Telèfon A 4013

BARCELONA

VIATGE

: SPORT :

TURISME

: ARMES :

**Laplana
i Capdevila**

FERNANDO, 15
QUINTANA, 11

Barcelona

CATALUNYA GRÀFICA

REVISTA CATALANA D'INFORMACIÓ NACIONAL I ESTRANGERA

Sortirà tres vegades cada mes

FUNDADOR I DIRECTOR: JOAN GUASCH I RIUS
Fontanella, 13. Telèfon: 2258 A.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: LLIBRERIA PUIG I ALFONSO
Plaça Nova, 5. Telèfon: 4511 A.

NÚMERO ATRASSAT 60 CÈNTIMS

ANY I

BARCELONA 3.ª DESENA DE FEBRER DE 1922

NÚMERO 6

ESQUADRA ANGLESA A BARCELONA

El dia 21, a les vuit del matí, arribà l'esquadra, procedent de Gibraltar, Villagarcia i Alcúdia.

Els destroyers arribaren formats en línia, quedant situats en la forma següent:

Wallace, D. 20; *Warwick*, D. 25; *Vortigern*, D. 37, i *Vdoox*, D. 34, al moll de Ponent.

Versatile, D. 32; *Walcham*, D. 26, i *Wirtwind*, D. 3, al moll de Barcelona.

Els destroyers són de 1,300 tones i porten 120 tripulants cada un, feta excepció del *Wallace*, que té 1,750 tones i porta 180 tripulants.

Poc després arribà el vaixell-transport *Sansdurst*, amarrant al costat del *Valker*, D. 27, arribat el dia 20.

Els cuirassats arribats foren l'almirall, *Barham*, *Warspite* i el *Malaya*, tots tres de 27,500 tones, amb 1,200 tripulants; fondejaren tots tres, en línia d'Est a Oest, davant l'escullera del port, a dues milles de distància.

El canoner *Río de la Plata* va hissar la bandera anglesa per correspondre a la salutació feta pels britànics.

A les nou, el vaixell almirall va fer les salves corresponents, contestant-li el castell de Montjuich.

El vice-almirall Mr. Nicholson desembarcà a la Porta de la Pau, prop de les dotze, dirigint-se, acompanyat del cònsul, a fer la visita a les nostres autoritats.

El públic va envair els molls de Barcelona i Ponent per a contemplar els vaixells. També fou ocupada l'escullera per poder veure de prop els cuirassats.

A la Porta de la Pau el públic fou molt nombrós durant els vuit dies de l'estada.

La Societat de Remolcadors va destinar el *Montserrat*, *Catalunya* i *Montseny* a fer viatges per a visitar els cuirassats, tenint feina contínua.

A la Generalitat. — De Casa la Ciutat, on foren rebuts pel senyor Alcalde, la representació anglesa passà a la Generalitat, pujant per l'escala del pati, varen anar al despatx del President, on foren rebuts pel senyor Massó i Llorens, expressament delegat pel senyor Puig i Cadafalch i el secretari senyor Sans i Buhigas. També hi havia els diputats senyors Isamat i Pich.

El senyor Massó, tot saludant-los, va dir-los:

«Es trobau visitant una ciutat tan treballadora com les comarques angleses i que no té altre afany que el progrés i la civilitat.

«La Mancomunitat, que és la suprema representació de la terra catalana, la veu popular de Catalunya, té com ideal aconseguir l'autonomia per la nació catalana i per aquesta raó en les nostres paraules de benvinguda

no hi ha solament l'admiració que sentim per la noble nació britànica, sinó també aquella simpatia que ens inspira el respecte que ha sapigut tenir per les llibertats polítiques dels pobles del seu gran imperi, reconeixent en donar satisfacció a les seves idealitats, llur personalitat.»

L'almirall ha contestat:

«Es cert. La llibertat política donada als nostres territoris i fins a nacions com Irlanda, assegurin la fidelitat d'aquells pobles i el benestar de l'Imperi.»

Tot seguit la visita es donà per acabada. El senyor Massó i Llorens, el secretari i els demés diputats acompanyaren els marins fins al peu de l'escala principal.

A la tarda les autoritats tornaren la visita al vice-almirall de l'esquadra

PROGRAMA DE FESTES QUE ES CELEBRAREN EN OBSEQUI DE L'ESQUADRA

Dia 22. — Partit de tennis, a la Reial Societat Esportiva Pompeia, que fou molt animat.

— Banquet al Ritz, ofert pel cònsol general d'Anglaterra a Barcelona a l'almirall i les autoritats locals; hi assistiren uns 300 comensals. Després es celebrà un animat ball.

Dia 23. — Banquet a bord del cuirassat *Malaya* en honor de la colònia anglesa i famílies barcelonines; fou molt lluit i tothom ne sortí satisfet.

— Partit de tennis al Club del Turó.

— Partit de futbol entre el «Barcelona» i l'equip de l'esquadra, destinant-se la recaptació total que s'obtingué, la meitat als soldats d'Àfrica, socis del Club, i l'altra meitat a obres de beneficència anglesa. Per a presenciar aquest partit es congregà al camp del «Barcelona» un contingent nombrosíssim d'espectadors. La lluita fou molt interessant, doncs l'equip anglès resultà de superior categoria, havent els nostres de fer un esforç extraordinari per assolir el resultat satisfactori de 1 a 3, guanyats per l'Alcàntara, En Planas i En Gràcia.

Dia 24. — Funció al Principal Palace, representant-se la revista *Zig-Zag*. Durant un intermedi, els oficials pujaren a l'Aéreo Club, on els fou ofert un xampany d'honor.

— Partit de tennis al Real Polo Jockey Club.

— A la nit, a bord del cuirassat *Barham*, es celebrà el banquet amb què el vice-almirall obsequià a les autoritats.

Assistiren a l'acte els comandants dels vaixells, l'Estat Major i les autoritats següents: Presidents de la Mancomu-

CINQUANTENARI

L'ha celebrat l'Acadèmia Catòlica de Sabadell amb dues misses de Pontifical: una celebrada pel bisbe d'Amoi, i altra per l'Abat de Montserrat. Hi ha hagut també triduum eucarístic, amb sermons pel P. Antoni de Barcelona, inauguració de la Biblioteca Jordà i descobriment d'una làpida dedicada al mateix, amb assistència de les autoritats, exposició de fotografies al local de l'entitat i sessió literària en la qual, entre altres treballs, es llegí per son autor el següent

CANT DE NOCES

A la Acadèmia Catòlica de Sabadell.

Sembla era ahir i fa un quart de centúria
que aquí amb vosaltres vàreig compartí
la joia que em renova una cantúria
de records que voleien dintre mi.

Sota aqueix sostre, que és de llar sagrada,
entorn d'un pare que el plorem absent
i que parlava a tots amb la mirada,
vàreig cantar vostres nocés d'argent.

D'abril florit eren les harmonies
d'aquells meus temps de jovençans afanys...
mes, oh Senyor, que lluny sóc d'aquells dies,
sembla era ahir... i fa vint-i-cinc anys!

Tal com avui, llavors també em plavia
trobar als qui havent fet molt llarg camí,
s'acobraven a l'ombra dolça i pia
de la casa pairal que van bastí.

I, com llavors, avui també a la vora
del fogar abrandat de fe i amor,
ens aplega, resant pels qui hom enyora,
l'avinentesa de les nocés d'or.

I cadaú mira un buit que un altre omplia
a l'escó on tants fills s'han assentat,
i a la llum del record, en aqueix dia,
es besen el present i el passat.

I fugitius llambreguen per ma pensa
els clars jorns de remota joventut,
guaitant-me en unes cares on comença
cada arruga a parlar de senectud.

I esguardant-vos garbella ma memòria
els bons combats que aquí lliurat haveu,
sots la bandera on cada victòria
va en sos plecs senyalada amb una creu.

I recordar ens plau penes i glòries,
plegats a l'hora dada, per contar
de tants anys de bregar sengles històries
que honoren a la fe que ens va guiar.

I devenim com fills tots d'una mare,
més fermes al sant escalf d'aqueix casal,
i, com ahir, sentim l'ardència encara
de la força que dóna un ideal.

I fent esment dels temps i de les coses,
girant a entorn d'un bell apostolat,
apomellem llores i... aquelles roses
que a vostre pas florien a ciutat.

I coneguts com som pels bons ressabis
de la terra que ens dava sos perfums,
des del cel que ens somriuen nostres avis,
ens apart, restaurant els vells costums.

I ens enardim renovellant les gestes
de cristiana lluita, i amb amor,
com un rosari repassem les festes,
per a abraçar-nos en les nocés d'or,

I cerquem amb la flama que il·lumina
la llar ara, a entorn nostre *el qui no hi ha*,
sanglotant nostre cor dins la boirina
de la mort, que ens prengué al Doctor Sardà.

Mes sentim com sa veu de Mestre i Pare,
per l'esprit que aquí es mou aletejant,
va dient que el seguim sempre com ara,
car no deixa d'anar pas al davant.

I ens revenim besant-li les petjades
flairoses de virtut, i amb gran anhel
d'enfortir-nos per a noves creuades,
l'evocuem com a un nostre sant del cel.

I ens girem per mirar a llunyatança
bo i somrient, de nocés els companys,
perquè l'esguard tantost si veure alcança
el llarg camí seguit amb cinquanta anys.

A bon replà arribats, per una estona,
reposem, i tornem-hi de bell nou.
Si la tasca mereix una corona,
caminem fins que Déu ens digui prou.

CATALUNYA GRÀFICA

Any I

Núm. 6

Després de la solemne coronació del Sant Pare Pius XI, per correspondre a les aclamacions de les 150,000 persones assistents a la festa, sortí a la galeria exterior de S. Pere, donant-los novament la benedicció

LA CORONACIÓ DEL SANT PARE PIUS XI

La cerimònia de la coronació del Quefe Suprem de l'Església Catòlica és de la litúrgia la més solemne i grandiosa; ço fa que sempre hagi assistit a tal acte una immensa gernació. Aquesta vegada ha pujat a 150 mil les persones devotes i encuriosides, les quals, fortament entusiasmades per llurs creències les més i per lo imponent de l'acte, aclamaren i victorejaren sorollosament a Sa Santetat, obligant-lo a sortir, després de la festa, a la galeria de Sant Pere beneint-los ple d'emoció, com pot veure's per les fotografies que ací publicuem.

Pel camí acostumat, sala Ducal i escala reial, fou dut el Sant Pare a la Basílica. A la capella del Santíssim Sacrament rebé oficialment les felicitacions majestuoses del cardenal Merry del Val, arxiprest de Sant Pere, i de seguida, en senyal d'obediència i sumissió, besà la mà i el peu del Sant Pare, acte emocionant de veres.

Després, i ben a poc a poc, la comitiva es posà en marxa cap a la gran nau. El corteig és sumptuós i potser únic en les corts mundials: la varietat dels vestits, dels hàbits i dels ornaments dels bisbes, arquebisbes, cardenals, cambriers i guardesnobles i l'aparició de Sa Santetat portat en la *Sedia Gestatoria*, beneint a la gernació devota que el victoreja contínuament i amb deliri, és cosa que imposa a tòthom veneració

El Sant Pare donant la benedicció «Urbi et Orbe»

i respecte per descregut i fret que sigui.

Mes tot aquest clamoreig és encara superat per la marxa triomfal que entonen les trompetes de plata seguit del *Tu es Petrus* solemnement cantat per la capella del Vaticà. El Sant Pare Pius XI, que en sa cara reflexa una suprema bondat, en llur dolorós somriure demostra conèixer els moments difícils i els greus problemes que ha de resoldre. I en veritat, tot el món espera d'ell que sabrà imposar la pau, la sa ta pau que tots volem i desitgem.

La cerimònia és llarga i i ben magestuosa: el mestre salmoneja el *Sic transit gloria mundi* i després de la Santa Missa, un bon xic llarga, portant la *Sedia* a l'estrade, Pius XI està quiet, sentat al seu tron; a la dreta hi té el cardenal Billot i a l'esquerra el cardenal Lega. S'acosta el moment solemne: el cardenal Vanrutelli canta l'última oració; el mestre de cerimònies remet la tiara al cardenal Billot, francès; aquest, tremolant-li les mans i la veu, posa la triple corona sobre el venerable cap del que representa l'espiritualitat més alta del món.

A l'acte hi han assistit totes les autoritats italianes, el duc d'Aosta, generals, els presidents del Consell, dels Diputats i dels Senadors; és a dir, tota la Itàlia oficial. FLURI.

Roma, 19 de febrer del 1922.

El Mariscal del Conclave, princep Chigi, i la seva cort

Un bell esguard de Barcelona i els ametllers de Montjuïc

Fots. Zerkowitz

F. C. - BARCELONA
Col·locació de la primera
pedra del nou camp

El diumenge 19 de febrer del present any esdevindrà sempre en la història futbolística catalana una data memorable.

El degà dels nostres clubs de futbol, que fundà i segueix presidint En Gamper, va celebrar la cerimònia de la benedicció i col·locació de la primera pedra al nou camp de joc, resultant un acte resplendent de folgors triomfals i ple d'escaient senzillesa.

Les autoritats populars, Junta Directiva, personalitats invitades, amics i públic es reuniren al camp vell, i poc abans de les onze, formant llúida manifestació, es traslladaren al nou terreny.

Obrien la marxa els municipals de cavall; seguien el penó antic del Club, portat pel lluitador de greco-romana senyor Ardèvol; seguien els quatre equips amb les banderetes de color blau i grana, essent del mateix color els llacets que en el trauc de l'americana portaven tots els manifestants; la Banda de Música de la Casa de Família, i de seguida la presidència, formada pel tinent d'alcalde senyor Degollada, delegat de l'Alcalde; el diputat senyor Ràfols, representant del president de Catalunya; Gamper, Cabot i Julinés, de la Directiva, i Baladía, de la Comissió del nou camp, i una gran massa de públic, formada dels socis del Club i dels seus amics i admiradors; també hi figurava una bona representació de periodistes de Barcelona i de Madrid.

Arribats al nou camp, el secretari, senyor Julinés, féu història del procés que ha seguit l'adquisició del nou terreny i encoratjà a la joventut perquè, al costat de l'ideal esportiu, hi bategui sempre l'ideal de Pàtria, sentiments que, agermanats, han fet gran el «Barcelona». De seguida mossèn Lluís Sabater, assistit pel rector de Les Corts, beneí la primera pedra; es signà l'acta pels senyors Degollada, Ràfols, Gamper, Julinés, Cabot, mossèn Sabater, Torres Ullastres, Aguado, Baldé, Baladía, Solsona, Salvà, Sastre i Samitier, es tancà i segellà en un tub de vidre, essent col·locada al lloc designat. Els mateixos firmants llençaren morter al jas preparat i la pedra davallà en mig de grans aplaudiments, al mateix temps que la bandera del Club era hissada al cim d'una antena. La banda tocà *Els Segadors*, que foren sorollosament ovacionats.

El senyor Degollada felicità el «Barcelona» i oferí l'ajut de l'Ajuntament per a dur a felicitat

terme l'obra trascendental del nou camp, enorgullint-se d'assistir a un acte que tant honora a Barcelona. El senyor Ràfols, en nom de la Mancomunitat, féu iguals manifestacions. El senyor Aguado, representant de l'Atlètic de Madrid, dirigí una efusiva salutació a l'afició catalana. Tots foren molt aplaudits; i per últim, el senyor Gamper, emocionat de veres, llegí el discurs següent:

«Digníssimes autoritats: Socis del Barcelona: Amics del nostre Club: En aquests moments de joia suprema, sota aquest cel gloriós que ens abriga, davant d'aquelles muntanyes que vetllen la ciutat, aixecarem ben alta la bandera blau i grana, l'aixecarem en senyal de possessió»

Junta Directiva i algunes senyoretes assistents a la festa

La manifestació dirigint-se al nou camp

Solemne benedicció de la primera pedra

Firma del acta

Fots. Sagarra

«En aquest camp, conquerit a força de treball i d'amor, hi plantarem arrels. Recordant les victòries passades, en aquest clos beneït hi floriran les victòries futures.

«Amunt els cors, que ja tenim camp nou!

«Les multituds ens hi han portat. Hi hem vingut a pes de braços. El nostre poble s'ha fet seu el «Barcelona», i el «Barcelona» s'ha fet el Club de tothom. La seva fama mundial ha omplert d'orgull a Catalunya, aquest grapat de terra adorable, tan amant de totes les lluites; que les lluites, quan són nobles, enforaixen i enlairen.

«Per això, en aquest jorn de festa, voltat de tanta gent que ens estima, jo prego a les autoritats que m'escolten, que vetllin pel nostre Club, per aqueixa força veritable, per aquest «Barcelona» de les meves entranyes, per aquest fill que s'ha fet tan gran i formós, que és l'encís de tot el món.

«Als jugadors, jo els prego fidelitat. Damunt del pit hi porten l'escut del «Barcelona», dessota l'escut els batega el cor. Una cosa, lligada amb l'altra, fa el jugador ideal. Però això, sempre, a tot arreu i a totes hores, com dues coses bessones.

«Als socis vells i als socis nous, que no s'apagui mai el foc sagrat que els arbora. Ells són els qui eixamplen les victòries, els qui aboquen el riu d'argent que fecunda els nostres somnis tornant-los realitats, els qui perpetuen l'amor al Club, els qui vetllen la marxa del «Barcelona».

«Quan vingui el maig, tot això farà goig. Els professionals anglesos, de tornada a llur país, seran els primers que espargiran per Europa la impressió de magnificència del nostre camp d'esports. Allà, en terres del Nord, perduts sota la boira grisa que tot l'any els embolcalla, amb els ulls aclucats, veuran contractar els gallarets de mil colors, les dones rialleres, els homes delirants i els nostres jugadors, que, d'un tros lluny, els cridaràn, amb el braç alt, com senyal de victòria: — Val més molta que força! —

«Tot això, ple de sol, enlluernador, curull de gràcia.

«Treballem, doncs, cadascú a llur lloc; coronem dignament la nostra obra: Fem Pàtria! Fem esport!

«I, per damunt de tot, que visqui el «Barcelona»!

En acabar el senyor Gamper, ressonà una ovació formidable.

El públic desfilà comentant entusiasmat i amb elogi l'esplendidesa del nou terreny adquirit en propietat pel «Barcelona», el qual, una vegada arreglat, serà un dels millors camps d'Europa.

A París, Londres i Berlín els camps de joc són molt més lluny del centre d'aquestes grans ciutats. Pel «Barcelona» ha sigut una gran sort la troballa d'aquest camp a Les Corts; a ben segur que dintre poc haurem d'anar a

Sant Cugat per trobar degudes.

Rebin, doncs, la nostra més coral enhorabona. — R.

IX Prova dels Bruchs, organitzada pel Reial Moto Club

Grup d'automovilistes assistents a la cursa

El diumenge dia 19 es portà a terme aquesta novena prova.

I, com totes les manifestacions que organitza el Reial Moto Club de Catalunya, hi prengueren part els nostres millors motoristes, assistint-hi nombrosos aficionats.

El fort vent que regnava i la carretera, que no estava en gaires bones condicions, molestaren greument els concurrents, els quals no aconseguiren treure el degut rendiment del motor.

Així és que no es va veure res

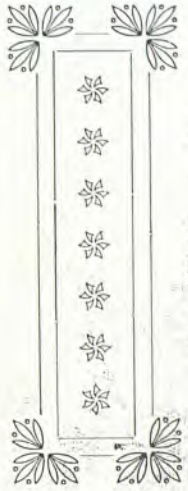
Motoristes preparant-se

d'extraordinari. Això sí: hi hagué molt bona voluntat i una organització acurada, ambdues coses dignes de lloança. Cal felicitar als comissaris senyors Coma, Carles i Bordas.

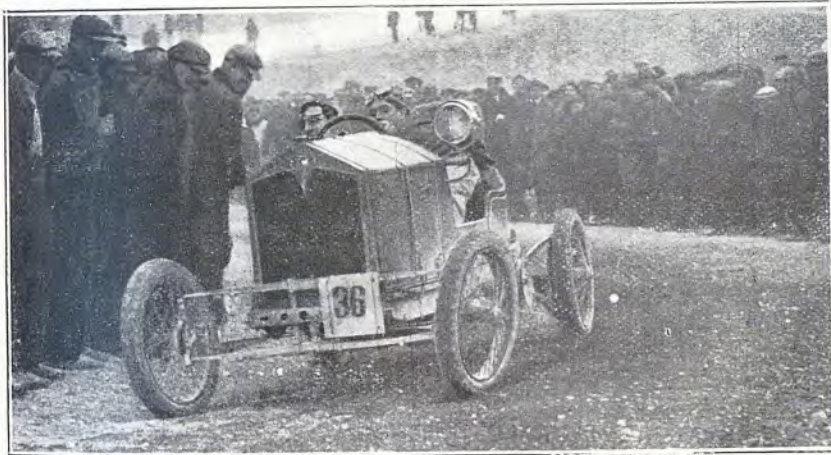
L'únic que va donar la impressió de manar a voluntat seva fou Orús, qui, pilotant un nou «Hèrcules», establí el millor temps de la jornada.

Els cronometristes ens donaren a conèixer els resultats següents:

CLASSE D. —
Motos 300 c. c.
Turisme: Antoni Armangué, «Royal

Preparant la sortida d'un auto-cicle.

Una virada perillosa

43"; Gaston Christin, «A B C», 12', 47" i 4/5; Joaquim Barnola, «A B C», 13', 58" i 8/10.

CLASSE G. — Motos 750 c. c. Turisme: Santiago Codina, «Rover», 11', 32" i 6/10; J. Vidal Molero, «Indian», 11', 58" i 8/10.

CLASSE H. — Motos 1,000 c. c. Turisme: Nelli, «Indian», 12' i 18".

CLASSE O N.º 1. — Autocicles 750 c. c. Turisme: G. Just, «Salvador», 24', 53" i 8/10.

CLASSE O N.º 2. — Autocicles 1,100 c. c. Turisme: Teodor Souns, «David», 14', 55" i 4/10; A. S., «Victoria», 15', 29" i 6/10; Leopold Walter, «David», 16', 29" i 4/10.

CLASSE N. — Autocicles 1,100 c. c. Lliure: Orús, «Hércules», 11', 29" i 8/10.

Enfield», 15', 45" i 4/10; Joan Moré, «Sun», 16' i 25".

CLASSE K. — Side-cars 560 c. c. Turisme: Josep Clavería, «Sot», 18', 21" i 2/10.

CLASSE L. — Side-cars 750 c. c. Turisme: J. C., «Indian», 16' i 40".

CLASSE M. — Side-cars 1,000 c. c. Turisme: Pere Pi, «Indian», 12', 5" i 4/10; V. Carrión, «Indian», 12', 26" i 8/10; Antoni Portabella, «Indian», 12', 50" i 4/10; A. Renom, «Indian», 13', 7" i 2/10; Antoni Alà, «Harley Davidson», 13', 52" i 4/10.

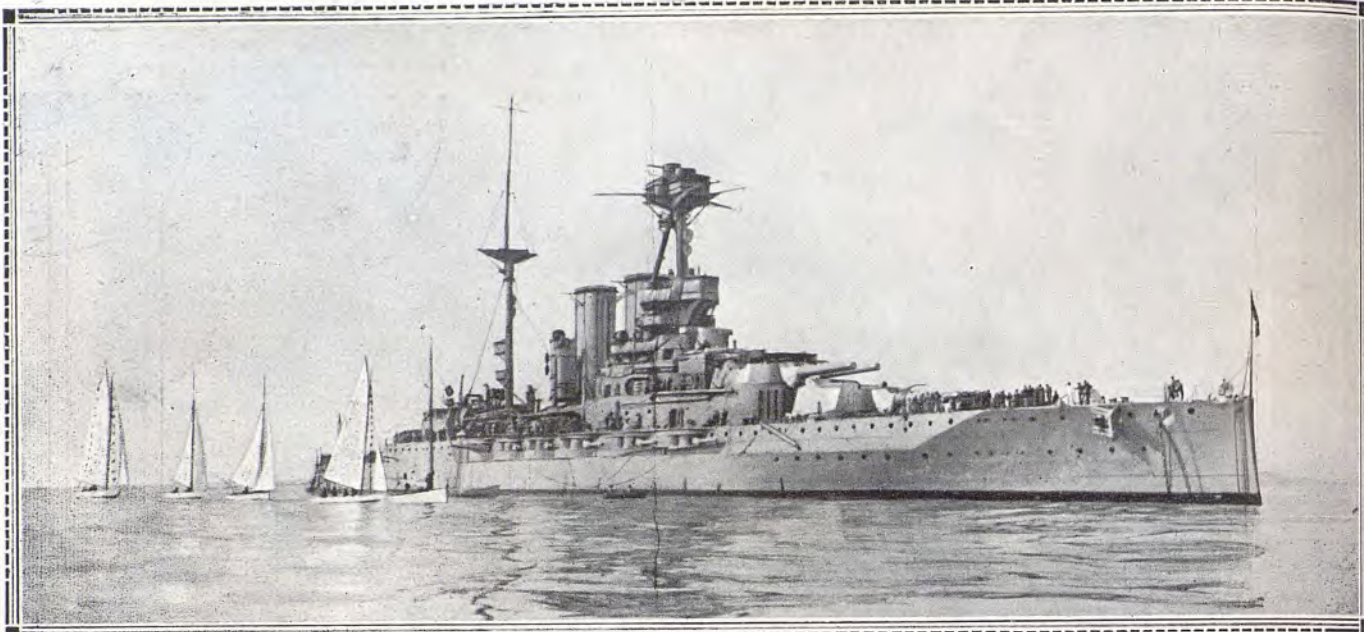
CLASSE I. — Side-cars 600 c. c. Lliure: Ricard Escalé, «Indian», 15' i 10".

CLASSE F. — Motos 560 c. c. Turisme: Ernest Pundsack, «Triumph», 12', 37" i 2/10; Grau Wincke; «Motosacoche», 12' i

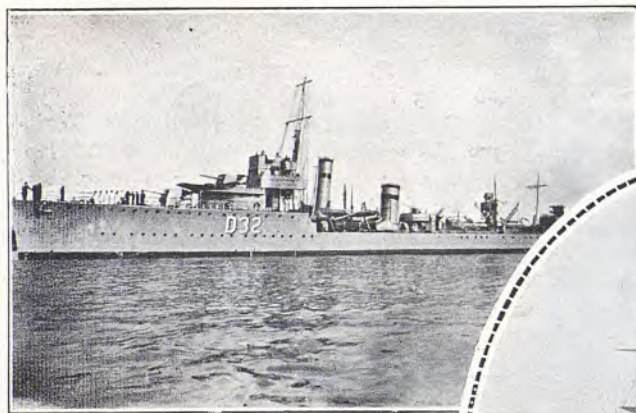

Sortida d'un motorista

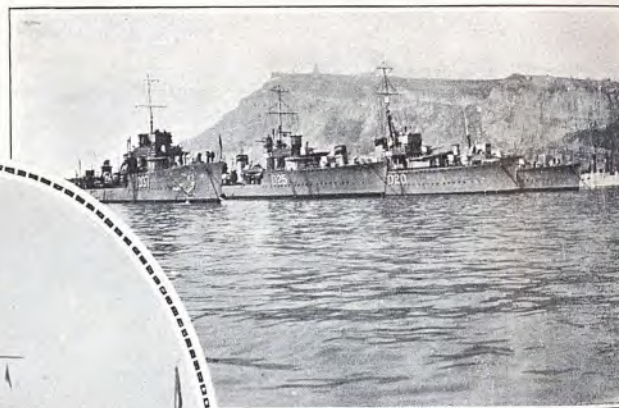
LA DIVISIÓ «ATLANTIC FLEET» DE L'ESQUADRA ANGLESA A BARCELONA

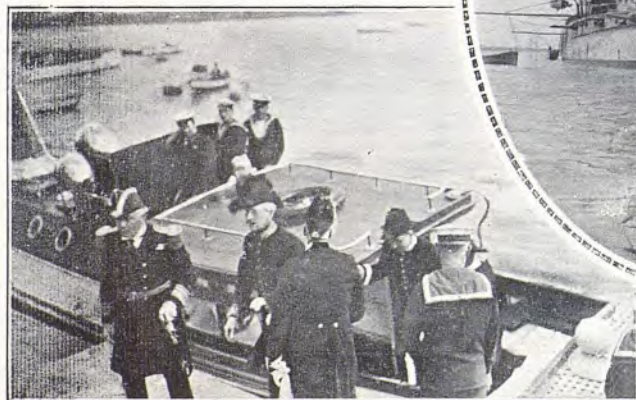
El cuirassat Warspite construït l'any 1913

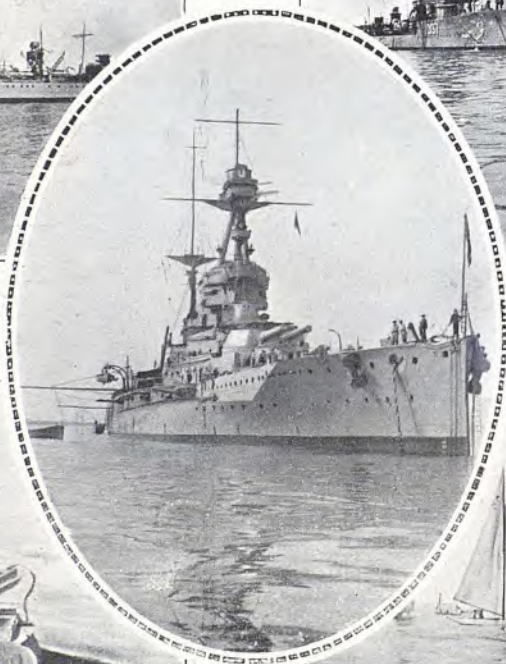
El destructor 32 entrant al port

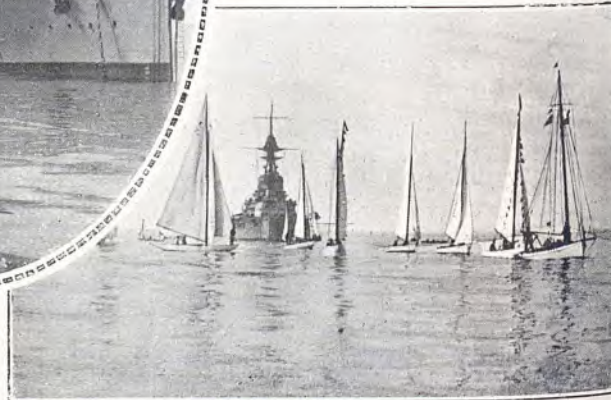
Els destroyers anclats al moll Sur

El vice-almirall Mr. William i el cònsol mister Artwe Rowley desembarcant a les escales de la Pau per anar a saludar les nostres autoritats

El cuirassat Barham que porta les insígnies del vice-almirall, construït el 1914

El cuirassat Malaya, construït el 1915

Aèreo Club Barcelona. — Visita dels marins anglesos

FUTBOL: 23-2-22
Camp del Barcelona
Anglesos 1 i Barcelona 3

Per a presenciar aquest joc es congregà al camp del club degà nombrosos espectadors.

La lluita fou interessant de veres, car l'equip anglès resultà ésser de molt més categoria de lo que es creia.

Els nostres tingueren d'efectuar un esforç considerable per a assolir el resul-

Els marins anglesos al Principal Palace

tat satisfactori que tothom esperaba i desitjava.

Finí el primer temps amb un gol a zero a favor dels anglesos.

En el segon l'Alcàntara s'apuntà el primer; el segon en Planas, i el tercer en Gràcia que rematà amb el cap una centrada d'en Sagi-Barba.

Integraven l'equip Barcelona: Zamora, Planas, Surroca, Torralba, Semitier, Piñol, Campins, Martínez, Sagi, Gràcia, Alcàntara i Sagi-Barba.

Tots foren molt aplaudits resultant un partit força interessant. — R.

Una bona sortida del porter anglès

L'equip dels mariners anglesos

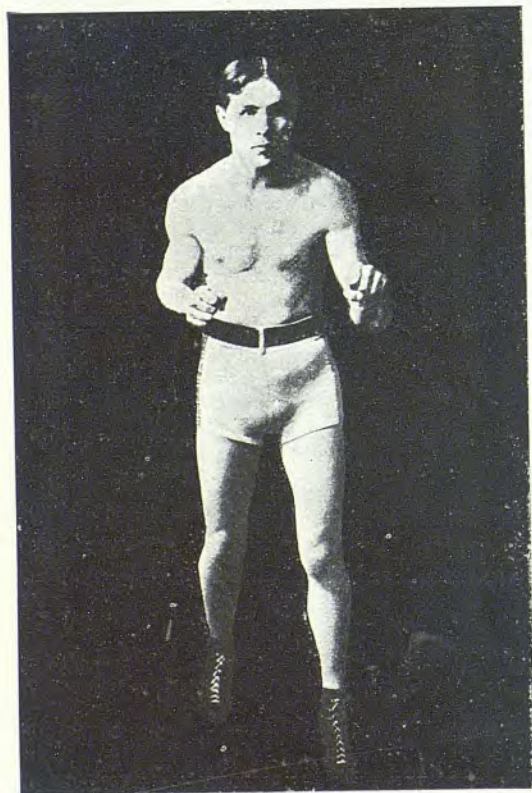
LLUITA A LA CORDA FUTBOL I BOXE

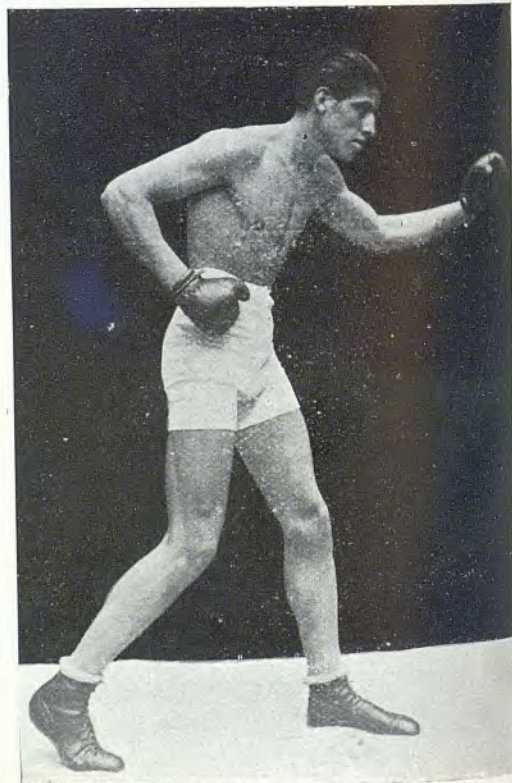
Lluita a la corda en el Stadium.—Fot. Valverdi

Primer Equip: F. C. D. Europa

Lleo Poutet, campió a França del boxe pes fort lleuger

Joan Molero, campió a Espanya del pes fort lleuger

ACTUALITATS BARCELONINES

Plaça de Sant Jaume. — L'Orquestra Simfònica donant el concert que oferí al poble de Barcelona *Fot. Sagarra*

En aquesta manifestació artística, en aquesta gran festa musical que se celebrà el diumenge dia 19, acudint-hi els aimants de la música en la que hi figurava una gran masa obrera que donava bo de veure, les ovacions a la Simfònica se succeïren a cada moment, justa recompensa al penós sacrifici que representa arribar a una xifra tan considerable d'audicions.

El públic, donant proves de l'exemplar cultura del nostre poble, restà silenciós durant l'execució de les obres, permetent així no perdre el més petit detall.

El programa estava integrat per l'obertura «Der Freischutz», de Weber; «Quinta Simfonia», de Beethoven; «L'aprenent de bruixot», de Dukas; «Ballet de Solsona» (popular), de Sancho Marraco; «La Gata i el Belitre» (popular), de Lamote, i

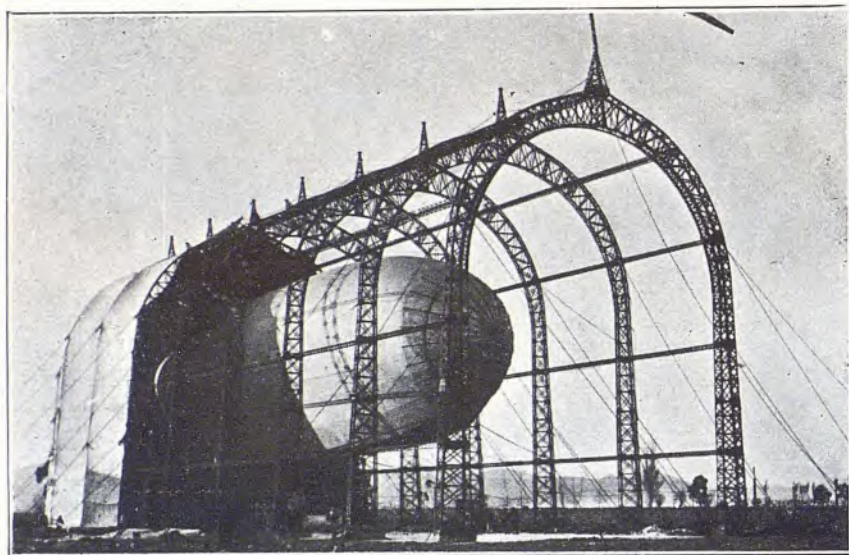
l'obertura de «Tannhauser» de Wagner, essent tot interpretat amb aquella pulcritut a que ens té acostumats el mestre Lamote.

La música popular catalana hi tingué doncs bona representació.

Al finalitzar el concert, els professors de la Simfònica i son eximi director foren saludats amb sorollosos picaments de mans, prrollongant-se aital ovació fins aconseguir que l'eminent mestre Lamote sortís al balcó de nostre Ajuntament.

L'orquestra Simfònica de Barcelona ha vist correspost el seu obsequi al poble barceloní de la manera més brillant que podia desitjar. El espectacle fou formosíssim i edificant i estem segurs que servirà d'encoratjament en la continuació de la tasca cultural que s'ha imposat la notable entitat que tant honora el bon nom de la nostra Barcelona.

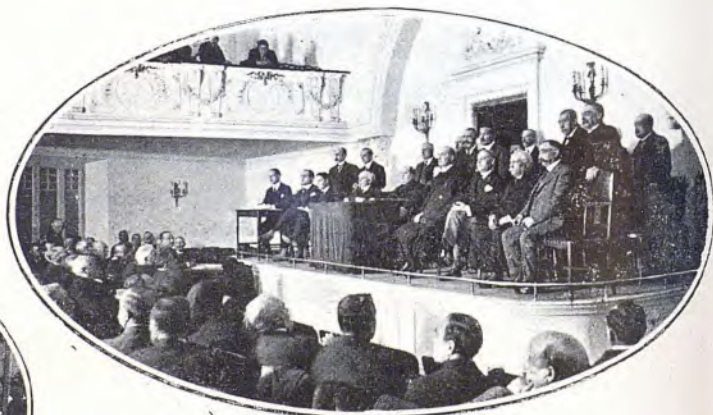
Sant Adrià del Besòs. — Hospital Sanatori del Sant Esperit per a tuberculosos, inaugurat ara fa poc, essent visitat per les autoritats d'aquesta i Junta.

Primer dirigible d'Espanya que visità la nostra ciutat, estacionat en un hangar del camp d'aviació a l'esplanada del Prat.

Sant Andreu. — Rambla de Santa Eulàlia. Revista del Sometent de Sant Andreu, Sagrera, Santa Eulàlia, Carmel i part del Clot, sota l'inspecció del caporal del partit, N'Eusebi Bertrand i Serra

Sala Mozart. — Acte inaugural de l'Assemblea de propietaris organitzada per la Càmera Oficial de la Propietat Urbana.

CARNESTOLTES 1922. — DISFRESSES INFANTILS

Una de les poques notes simpàtiques del carnestoltes d'enguany

FESTA NACIONALISTA AL MASNOU

En Pere Rahola, Martí Esteve, Bertran i Pijoan, el regidor electe del Masnou Pau Bertran i el poeta Pujadas Truch, contemplant les sardanes

Ballant sardanes en obsequi als regidors electes

Fots. Sendra

L'ALCALDE DE MATARÓ

El jutge de Mataró, en mèrits d'una causa en la qual, per la seva raó d'autoritat havia intervingut l'Alcalde de la ciutat de la Costa, decretà el processament d'aquest.

En saber-se a Mataró que el batlle estava processat, es formà una espontània manifestació de simpatia a favor seu, prenent-hi part tots els elements i tots els partits.

Quan les contrarietats del càrrec arriben a un alcalde com l'actual de Mataró, a qui el poble ha assenyalat com a personificació d'una autoritat honrada, austera i prompta al sacrifici, tant per l'administració i engrandiment material

L'Alcalde de Mataró, En Joaquim Capell i Vidal

de la Ciutat com per la protecció decidida i a voltes paternal dels drets i honra de tots els ciutadans, és natural que la Ciutat en pes vulguí arrepassar la copa que conté el líquid de l'odi, amb què molt sovint és pagat el sacrifici, per a provar-ne cada qual l'amargor d'una gota i sentir-se, com l'Alcalde, dignificats.

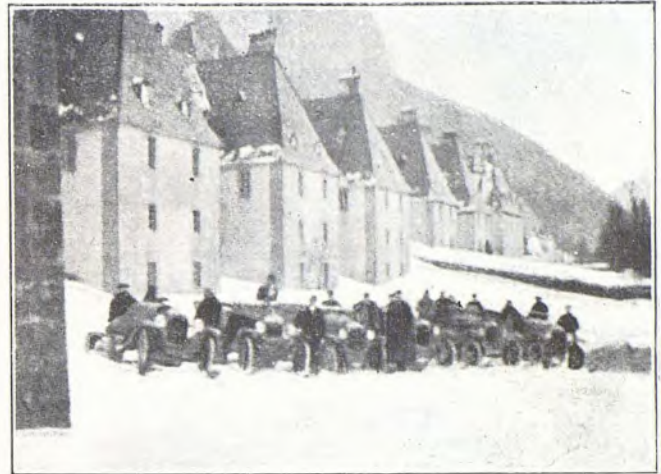
La ciutat de Mataró, avui més que mai, s'ha sentit orgullosa del seu Alcalde; l'Alcalde pot estar joiós de la ciutat que tan bé ha comprès el seu sacrifici.

Felicitem a l'Alcalde i a Mataró per l'alt exemple de ciutadania que han sabut donar.

SPORTS DE NEU.—Concurs de voiturettes Annecy-Chambéry Saint-Pierre de Chartreuse i Grenoble

Posant els skis a les rodes de davant

Els concursants davant la Grande-Chartreuse

Un auto baixant del coll de Sappey

Les fotografies que ací van i que'ns han sigut directament enviades per les entitats organitzadores de la cursa, donen una bella mostra de la formosura del paisatge ben atractiu per a tots els aimants dels sports de neu.

El Touring Club, el Club Alpin i l'Automòvil Club de França quiscuna d'ells està prou acreditada en saber fer bé les coses, està clar doncs que

l'organització a les tres entitats encomanada ha resultat acurada en tots els seus més insignificants detalls.

Lo notable en aquesta cursa ha sigut l'invent de M. Kégresse que permet que'ls autos puguin passar amb tota lleugeresa per sobre la neu sense el més petit perill.

L'aparell pot veure's ben bé en les presents fotografies.

M. Kégresse amb son auto

Una baixada perillosa

POC MÒGUT.

VEU

Jo - an Sa - lai Vi - la - drau e - ra'l nom que jo te - ni - a, per so - bre - nom Se - rra -

ACOMP.

.llon - ga ; ca - sat e - ra amb la pu - bi - lla ca - sat e - ra amb la pu - bi - lla _____

EL CANÇONER CATALÀ

EN SERRALLONGA

Joan Sala i Viladrau
n'era el nom que jo tenia;
de sobrenom Serrallonga,
casat n'era amb la pubilla.

Teniem tres heretats,
els dos descansats viviem;
sempre, sempre, tres criats
fins a la taula ens servien.

Un dilluns al dematí,
Déu vol la fortuna mia;
tinguérem quatre raons
amb un fadrí de la vila.

De raons vénen raons;
jo li vaig llevar la vida:
fadrí fill de bona part,
de gent principal i rica.

Manaren que em perseguís
el rei de nit i de dia;
veient-me aborrit del món,
perseguit de sa justícia,

Aní amb En Roc Guinart,
si m'en vol en sa quadrilla;
divuit anys aní amb ell,
perseguint la mala vida.

Jo mirava els seus profits,
ell an a mi no m'els mira;
jo m'en vaig determinar
de fer-m'en cap de quadrilla.

Jo m'en posí a llogar mossos,
cinquanta, tots en un dia;
ja fórem cinquanta i dos,
jo i un company que tenia.

En el regne de València
m'encontrava sol un dia,

trobant-me sense diners
jo i la camarada mia.

Anàrem a un hostal;
de diners prou n'hi havia;
d'allí ens vàrem emportar
ben prop de cinc-centes lliures.

Acabats són els diners,
jo a l'hostal ja hi tornaria;
jo m'en vaig determinar
de tornar-hi sol un dia.

Quan veig venir l'hostalera;
— Teniu gent de mala vida.
— Bé n'hi ha haguda per mi;
m'han robat tot quant tenia!

— ;M'en direu vós, l'hostalera,
el lladre quin nom tenia?
— El traïdor d'En Serrallonga;
¡llam que li llevés la vida!

Jo penso, de baix en baix,
lo que em desitges te vingui;
a la taula hi ha dos mossos
que em miren com jo m'els miro.

Que ells ne porten fluviols,
per cert jo també els tenia;
que si ells 'guessin sonat
jo també sonat hauria.

Aquesta cançó, de la que n'hi ha moltes variants, és de les conegudes per cançó de lladres. Acostumen cantar-la a la comarca vigatana i per totes les encontrades per on feia ses correrries l'històric personatge, que ha servit de protagonista per a fer-ne comèdies forces vegades representades i fins novel·les i llegendes.

CURIOSITATS

Març

Els romans l'anomenaven *Martius* per la poderosa raó d'haver-lo dedicat a la divinitat així dita, que tenia a càrrec seu les coses de la guerra. Com si dignéssim una mena de generalíssim de l'Olimp.

Amb tot, per *guerrero* que fos aquest subjecte, es dubta moltíssim que mai hagués sentit petar cap bala, degut a que en el seu temps encara no s'havia inventat la pólvora.

Els cristians, amb millor acord, dediquen aquest mes a sant Josep, proclamat per Lleó XIII patró de l'Església Catòlica.

Aquest mes es distingeix per la minva dels frets. Es el nunci de Madona Primavera, com diuen ara els nostres poetes cultes. Malgrat això, no es creguin que sigui cosa d'anar per casa en mànigues de camisa, ni menys sortir a pendre la fresca al balcó al pic de la nit. Ja ho diu l'adagi: Març, marçot, mata la vella a la vora del foc i a la jova si pot. No cal fiar-se, doncs, de les manyagueries d'aquest mes, que és el més traïdor de tots.

Com a preceptes higiènics i a la mira de la bonança del temps que es prepara, es recomana sobrietat en el menjar.

Les festes principals són: Sant Josep i l'Anunciació.

El dia 16 d'aquest mes i en l'any 1443 va néixer a Montilla el molt excel·lent senyor don Gonzalo Fernández de Córdoba (a) *el Gran Capitán*; amb aquest nom ha passat a la història, degut a la fama que adquirí en la guerra de Portugal i en la de Granada, que va decidir la reconquesta; fou encarregat pels Reis Catòlics de la capitulació d'aquesta ciutat pel seu gran coneixement de l'idioma alarb, que parlava tan bé com el mateix moro Muza; de manera que li va ésser facilíssim entendre's amb el rei musulmà Boabdil, qui ocupava la formosa ciutat.

Després de la conquesta de Nàpols, el rei Ferran va cometre la indelicadesa de passar-li comptes de les despeses de campanya, lo que va fer enfront de la Cort reunida; mes com que era home de gran luxe i magnificència, els comptes resultaren també magníficament exagerats i amb gran luxe de partides. Per això passaren a la història amb el sobrenom de *comptes del Gran Capitan*, mots que des d'allavors s'aplica a tots els comptes consemblants.

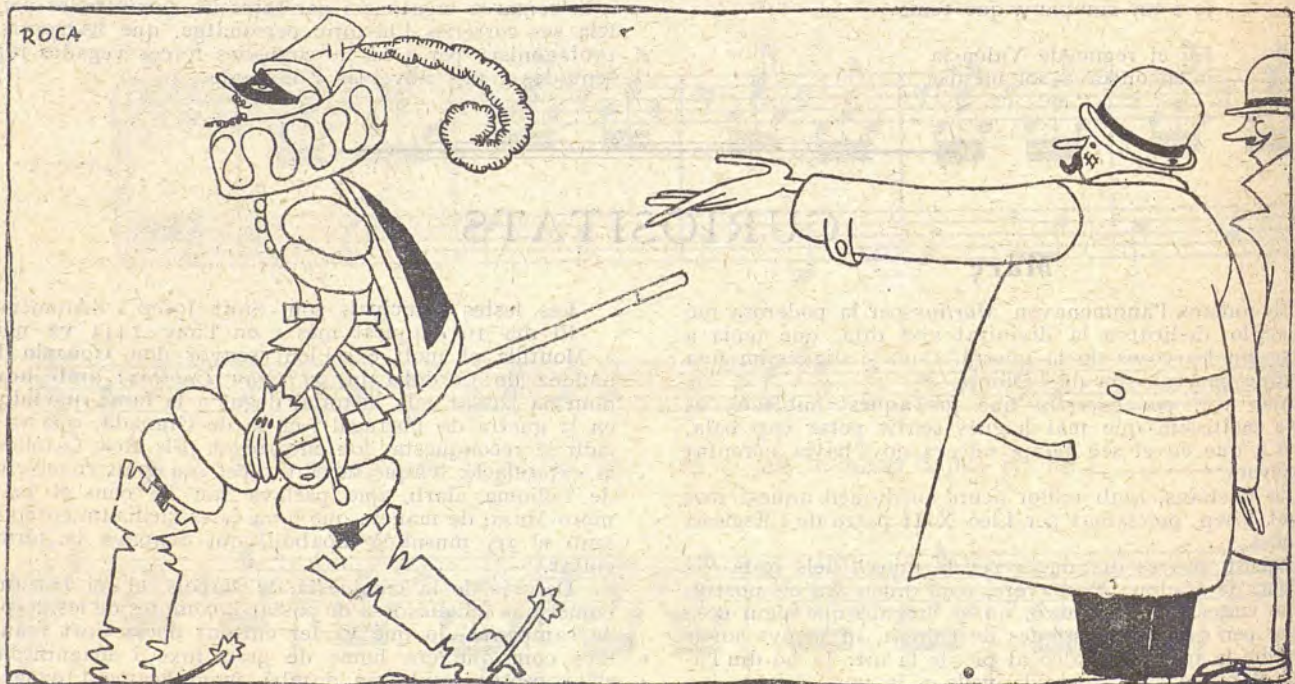
CAÇATS AL VOL

—¿Del ball de màscares que t'agrada mes?
—El sopar.

Dos que fan broma

— Tu ¿de qué va disfressat aquest?
— Home... de llustrina.

LA DARRERA DESENA

Durant vuit dies s'ha vist Barcelona bullir de mariners britànics, tenint al fons, en la mar, la presència de l'esquadra fèrria, com a castells incommovibles, sense ni bellugar-se, damunt l'aigua. Fora dels lligaments oficials i discrecions forçades que imposaven les circumstàncies, l'acte sens dubte més bonic de tots ha estat la visita dels representants anglesos a la Mancomunitat. La prova n'és que, de seguida, ho recolliren els diaris de Madrid i n'han fet campanya. Hi ha coses que són senyal infal·lible; aquest senyal són els escarafalls dels diaris espanyolistes.

Les fotografies que publiquem d'un Bell esguard de Montjuich són del conegut fotògraf i editor de postals Sr. Zerovich. Bella mostra del bon saber fer que tant distingeix al nostre bon amic i company.

La santa paciència que té l'artista fotògraf en totes les seves composicions fa que siguin tan distingides, reconegudes i adquirides per tots els aficionats de gust refinat.

Una esperança? Una bella realització futura? Heu's aquí la pregunta que un hom formula davant els preparatius que semblen seriosos, per a fer renéixer o establir el Teatre Líric Català. A l'Ateneu Barcelonès ha estat celebrada una molt nodrida reunió per parlar-ne d'aquest preferentíssim tema. Barcelona, realment, Catalunya, no podia seguir més temps òrfena de Teatre Líric propi. Tot el que es faci en aquest sentit, doncs, serà lloable i mereixerà l'assistència de tothom: la cosa que cal és que, abans d'anar a unes provatures atzaroses i minces, s'asseguri la base de la futura acció. Nosaltres, per la nostra banda, oferim el nostre concurs per tot el que pugui valer; estimant que el Teatre Líric Català és una de les manifestacions més cabdals que ha de tenir Catalunya.

A darreries, si mal no recordem, de l'any 1913, era dictat un Reial decret atorgant les Mancomunitats. Aquell Reial decret era minç, malfiat, gairebé inútil. Però la potencialitat catalana va valer-se'n i se'n ha valgut per bastir la nostra estimada Mancomunitat de Catalunya, que avui tant dona a dir. Darrerament, un altre Reial decret ha sortit, establint per als Grups Escolars de l'Ajuntament de Barcelona determinades normes i concessions. Aquest Reial decret és una poqueta cosa, una coseta irrisòria, potser; però ens evoca, vulgui's que no, aquell altre de creació de Mancomunitats: és un orgue posat en mans de catalans. I si el primer donà bons resultats, més del que normalment oferia, la mateixa cosa podem esperar d'aquest altre.

Ha mort? Si: ha mort, d'una malaltia vulgar, lluny de la terra, al fons d'un hospital, en una infinita desolació, sense el consol de la darrera paraula entenedora, cordial, catalana. Ha mort el poeta de la jove generació, J. A. Font i Casas. Tot d'una el varen escometre, dient-li: «Ja no tornes a casa.» «I, per què?», ell digué. «Perquè has d'anar a Moreria.» I ell, el poeta de Catalunya, tot humor i bonhomia, autor reposat i burgès d'estrofes festives, hagué de sentir-se fer guerrejador per a anar a matar moros, per vindicar l'honor de les armes espanyoles...

Un poeta català mor a l'Àfrica, en mig del més absolut silenci de la pàtria que diu que l'havia requerit per defensar-ne la seva honor.

No ho acabem de creure!

Quan tanquem aquesta crònica, comença l'Assemblea de la Mancomunitat, per a deliberar principalment sobre el projecte de pressupostos per a l'exercici econòmic 1922-1923. Els nostres lectors són assabentats, per les fulles diàries, de les línies cabdals d'aquests pressupostos, que són un digne exponent del nostre sentit de govern. Les grans sales del Palau de la Generalitat, remoroses del feinejar de cada dia, remoroses dels cants poètics de

la commemoració del Dant, remoroses, encara, del pas de l'almirall i dels capitans de la marina britànica, va a omplir-se de noves remors, per legislar en pur catalanesc sobre catalanesques coses. Siguem-li tots presents, en esperit, convençuts que en el Palau de la Generalitat hi ha la potència del nostre real i ver Govern: el Govern de Catalunya.

L'Institut Agrícola Català de Sant Isidre ha publicat el programa del concurs per al corrent any de la fundació de donya Maria de les Angoixes Vildósola per a premiar la virtut i actes meritoris de la classe pagesa.

Es repartiran vuit-centes pessetes en un o més premis als qui, a judici del Jurat, en resultin més mereixedors i es trobin en un dels casos següents:

Primer. Al masover, en son defecte a l'aparcer, arrendatari o jornaler del camp que s'hagi afillat un orfe de pare i mare d'una altra família pagesa, donant-li educació basada en els principis religiosos i interessos agrícoles i adequada a la posició del protector.

Segon. Al pagès que hagués socorregut un altre pagès, lliurant-lo a ell o a la seva família d'una situació angoixosa i facilitant-li la manera de poder continuar ocupant-se en les tasques del camp.

Les instàncies i documents acreditatius de les diferents circumstàncies que hagin mitjançat en el fet, podran presentar-se escrites en català o castellà per tot el dia primer de maig pròxim, a l'Institut Agrícola (Portaferrissa, 21, principal).

Emili Sauer ens ha donat tres concerts, i un públic nombrosíssim ha acudit sempre a escoltar el pianista hamburguès. Tocà pàgines de faiso exquisida, inoblidable.

Tots tres programes han sigut admirables. Sauer evocà els bons temps de l'escola francesa del piano. Emili Sauer és, certament, un pianista «francès».

El públic ovacionà llargament al gran mestre del piano. Recordarem sempre amb agrado els seus concerts.

CRÒNICA EXTRANGERA

Els darrers fets violents d'Irlanda tenen extraordinària gravetat, perquè, a més de donar pretext a una intervenció militar d'Anglaterra, poden influir d'una manera ben decisiva en la definitiva orientació republicana de l'opinió irlandesa.

El nou esclat passional i les noves escenes de lluita cruenta faran augmentar les forces populars republicanes que segueixen a l'ex president De Valera.

Recentment hi ha hagut a Dublin, i àdhuc a Londres, manifestacions en pro de la República independent.

El diumenge dia 15 De Valera va pronunciar un discurs a Dublin, en el qual va atacar violentament el tractat anglo-irlandès, dient ésser una desvergonyida mentida l'assegurar que el tractat fos convingut d'acord amb Irlanda i amb l'aprovació unànime del país. El tractat fou signat perquè s'havia aterroritzat els delegats irlandesos amb l'amenaça que si no signaven es desencadenaria de seguida una guerra terrible.

S'han lliurat dues batalles parlamentàries a Berlín i a Roma, respectivament. Així a Alemanya com a Itàlia es jugava la sort dels Governos. Wirth ha guanyat a Alemanya. Bonomi ha perdut a Itàlia.

Wirth ha guanyat per una majoria de quaranta vots, continua, doncs, en el poder, però no ha pogut reforçar la seva victòria. Pot fer-lo caure un nou assalt dels partits extrems.

La derrota de Bonomi numèricament ha estat enorme; ara sí que ha caigut definitivament. Si Giolitti logra fer una reconciliació amb el partit popular catòlic, podrà encarregar-se novament del Poder, tenint la seguretat de sortir-ne airos.

Recomanem

als Amics de la nostra REVISTA que estiguin en condicions d'anunciar-hi no deixin de fer-ho, per quant així atorgaran sa cooperació a una obra patriòtica i de general cultura i alhora fruïran d'una difusió de la seva propaganda comercial que en pocs llocs assolirien millor.

Un anunci

Per a ésser bo
per a donar bon resultat
ha de tenir

Verdader interès

Excel·lent visualitat

Contínua permanència

Extensa circulació

Catalunya ▣ Gràfica ▣

ANUNCIS :: NOTA DE PREUS

COBERTA (2. ^a i 3. ^a plana)	1 plana	Ptas. 400
	1/2 "	" 250
	1/4 "	" 150
	1/8 "	" 90
	1/16 "	" 50

COBERTA: (4. ^a plana)	1 plana	Ptas. 500
	1/2 "	" 300
	1/4 "	" 175
	1/8 "	" 100
	1/16 "	" 60

ANUNCIS GENERALS	1 plana	Ptas. 300
	1/2 "	" 200
	1/4 "	" 125
	1/8 "	" 75
	1/16 "	" 40

També farem articles i reclams a preus convencionals.

Preus convencionals per una sèrie de anuncis.

JAUME MERCADÉ

JOIER

Passeig de Gràcia, 46

Telèfon 1373 A

BARCELONA

Hills de J. Bastard

Litografia
 Lancaster Hill - Telèfon 10592
 Casa fundada en 1877

Especialitat en tota mena de
 Cigalls Comercials per a la
 Banca Industrial Camara.

Banca Marsans

SOCIETAT ANÒNIMA

VALORS
 CUPONS
 : GIRS :
 : CANVI :
 VIATGES

2, RAMBLA DE CANALETES, 2

BARCELONA

Francisco Grau

Calçat de totes menes

Especialitat en les seccions
 de mida, luxe i per a tota
 mena de sports i estiueig,
 sobre tot en les sabates
 ferrades i impermeables per
 a l'excursió d'alta mun-
 tanya, neus i skis

PLAÇA DE SANTA AGNA, 23

BARCELONA

Rambla de les Flors, 30

BARCELONA

És la millor marca
de
≡ LLET CONDENSADA ≡
la de
EL PAGES

Barcelona en consum 10,000 pots diaris

Fàbrica al Montseny (Sant Celoni)

INDÚSTRIA LLETERA, S. A. Trafalgar, n.º 64 BARCELONA
Telèfon 727 S. P.

CAMISERIA

F. Vehils Vidal

2, Portal de l'Angel, 2

Mocadors batista, dotzena.....	10 Ptes.
Mocadors semi-fil, »	16 »
Mocadors fil, »	30 »
Camisa coll i punys	9 »
Camisa piqué	9 »
Camisa batista	12 »

GRANS REBAIXES

TOS = PASTA =
PECTORAL

balsàmica, per a calmar la **TOS** i facilitar l'expectoració.

Antic preparat del Dr. ANDREU

Demaneu-lo a totes les farmàcies

JOAQUIM CABOT
JOIER

comunica als seus clients i relacions que, obligat forçosament a desocupar el local de la Plaça de Catalunya, núm. 17, ha mudat PROVISIONALMENT el seu despatx de

JOIERIA I ARGENTERIA al

Passeig de Gràcia, 5, baixos

Història Nacional de Catalunya

per A. ROVIRA I VIRGILI

EDICIONS PÀTRIA

DIPUTACIÓ, 95
BARCELONA

Un quadern setmanal de 32 pàgines amb
nombroses il·lustracions :: Pessetes 1'50

Col·legi de Sant Jordi

PRIMER EN SA CLASSE

FUNDAT L'ANY 1898

PER

EN FRANCISCO FLOS I CALCAT

CASP, 43, PRAL.

☺ (entre Bruch i Girona) ☺

Ensenyança racional i gradua-
da. Idiomes, Comerç, Cali-
grafia, Música, Solfeig, Gim-
nàsia sueca, rítmica i gràfica

PÀRVULS, ELEMENTALS I SUPERIORS

Reg-Te mando llamar para que
me quites estos callos y durezas
que tanto me molestan.

Dr-Senor: aconsejo a V.M. que use el
Callívoro Marthand que los destruye
en 48 horas sin dolor ni peligro.

CALLÍVORO MARTHAND

ES EL REI DELS CALLICIDES
I EL CALLICIDA DELS REIS

Remei el més segur, còmode, inofensiu i econòmic que es coneix

CAP ULL DE POLL EL RESISTEIX

DEMANI'S AMB EL SEU ELEGANT ESTOIG CARTERETA

La Valkyria

EN LES PRINCIPALS FARMÀCIES, DROGUERIES, ETC., DE TOT EL MÓN

El moment millor d'anunciar
és SEMPRE

Poca publicitat, poc negoci

Si no anuncieu
no tindreu compradors

AGÈNCIA DE COBRANCES I REPARTIMENTS

ANTONI CAMPMAJÓ

CARRER D'AVELLÀ, 3, 1.er, 1.ª — TELÈFON 2258 A.

Servei especial en l'impressió i repartiment d'ESQUELES
MORTUÒRIES :: Extens assortit en RECORDATORIS;
impressió esmerada :: COBRANCES i REPARTIMENTS
de tota mena, fets amb gran cura i rapidesa :: SERVEI
RÀPID - GARANTIA ABSOLUTA

TALLERS DE FOTOGRAVAT

JOAN BASTARD

COMTE DE L'ASSALT, 63, 1.er, interior

BARCELONA

Serveis de la Compa- nyia Transatlàntica

Línia de Cuba a Mèxic

Servei mensual sortint de Bilbao el 17, de Santander el 19, de Gijon el 20 i de Coruña el 21, per a Havana i Veracruz. Sortides de Veracruz el 16 i de la Havana el 20 de cada mes, per a Coruña, Gijon i Santander.

Línia de Buenos Aires

Servei mensual sortint de Barcelona el 4, de Màlaga el 5 i de Càdiz el 7, per a Santa Cruz de Tenerife, Montevideo i Buenos Aires; emprenent el viatge de retorn des de Buenos Aires el dia 2 i de Montevideo el 3.

Línia de Nova York, Cuba, Mèxic

Servei mensual sortint de Barcelona el 25, de València el 26, de Màlaga el 28 i de Càdiz el 30, per a Nova York, Havana i Veracruz. Retorn de Veracruz el 27 i de la Havana el 30 de cada mes amb escala a Nova York.

Línia de Venezuela-Colòmbia

Servei mensual sortint de Barcelona el 10, el 11 de València, el 13 de Màlaga i de Càdiz el 15 de cada mes, per a Les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico i Havana. Sortides de Colon el 12, per a Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello, La Guayra, Puerto Rico, Canàries, Càdiz i Barcelona.

Línia de Fernando Poo

Servei mensual sortint de Barcelona el 2, de València el 3, d'Alacant el 4, de Càdiz el 7, per a Les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma i ports de la costa occidental d'Àfrica.

Retorn de Fernando Poo el 2, fent les escales de Canàries i de la Península indicades en el viatge d'anada.

Línia Brasil-Plata

Sortint de Bilbao, Santander, Gijon, Coruña i Vigo per a Rio Janeiro, Montevideo i Buenos Aires; emprenent el viatge de retorn des de Buenos Aires per a Montevideo, Santos, Rio Janeiro, Canàries, Vigo, Coruña, Gijon, Santander i Bilbao.

Ademés dels indicats serveis, la Companyia Transatlàntica té establerts els especials dels ports del Mediterrani a Nova York, ports Cantàbrics a Nova York i la Línia de Barcelona a Filipines; dites sortides no són fixes i s'anunciaran oportunament per cada viatge.

Els vapors admeten càrrega en les condicions més favorables, i passatgers, als quals la Companyia dona còmode allotjament i esmerat tracte, com ho ha acreditat en el seu dilatat servei. Tots els vapors tenen telegrafia sense fils.

També admet càrrega i es despatxen passatges per a els ports de tot el món, servits per línies regulars.

Representant a Barcelona: **A. RIPOL**

Gran Via Laietana, 5, baixos

Demaneu MITGES AMPOLLES

Vichy Català

a les fondes i restaurants

Aigua mineral natural

digestiva i més eco-

nòmica que les seves

— similars —

Fills d'Agustí Blazquez

COLLITERS i EXPORTADORS

DE VINS FINS i CONYACS

DE XEREZ (CADIZ)

Propietaris de la Marca MORENO

Especialitats: AMONTILLATS

Josep Soley i Rabassa

REPRESENTANT

CORTS, 553, 3.er, 2.ª — BARCELONA

Llibreria Puig i Alfonso

LLIBRES I REVISTES
Científiques i Literàries de
totes classes i procedències

Plaça Nova, 5
Telèfon 4511 A

Barcelona

Gran fàbrica de Dolços i Bombons

LA SUIZA
REÑÉ, S. A.

Especialitat en Marrons glacés * Caramels àcids * Ametlles
Confits * Fruites, etc.

FÀBRICA i DESPATX:
Orteu, 5, 7, 9 i 11 (Sant Gervasi)
TELÈFON 624 G

SUCURSAL:
Consell de Cent, 362 i 364
TELÈFON 1097 S. P.

BARCELONA

≡ **Astilleros** ≡
de Tarragona
≡≡≡ **S. A.** ≡≡≡

Director:
Tomàs Mallol i Bosch

DESPATX:

Passeig de Colomb, 17, entressol.

Telefòn 585 A.

BARCELONA

res.